

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/102/2015
Identifikačné číslo spisu:	8804117115
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8804117115.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s.r.o., s o sídlom v Bratislave, Pribinova č . 25, IČO: 3 5 807 598, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., s o sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnej: Y. R., bytom Q., o vymoženie 111,53 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 441/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2014 sp. zn. 22 CoE 40/2014, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 24. apríla 2013 č. k. 3 Er 441/2004-24 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), vyhlásil z a neprípustnú a zastavil z dôvodu, že plnomocenstvo udelené advokátovi ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere je neplatné. Uviedol, že z tohto dôvodu je exekúcia neprípustná a predložený exekučný titul nie je spôsobilým exekučným titulom podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 18. júna 2014 sp. zn. 22 CoE 40/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska

zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel k správne mu záveru, že povinná bola pri ustanovovaní svojho zástupcu zbavená možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Skutočnosť, že išlo o vopred určeného splnomocnenca zo strany oprávnenej, poskytovateľa úveru, odôvodňuje to podľa odvolacieho súdu záver v tom smere, že takto udelené plnomocenstvo je v rozpore s ustanovením § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže vzniká dôvodná pochybnosť, či záujmy splnomocniteľa sú v tejto veci v zhode so záujmami splnomocnenej osoby. Súd prvého stupňa podľa neho správne uzavrel, že plnomocenstvo ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere je neplatné a nie sú tak splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súd: 1. rozhodol „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. b/ O.s.p.), 3. konal vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustil inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistil skutkový stav a nevykonal náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 267/2013, 1 CoE 93/2013, 1 ECdo 61/2014, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.